

Sygn. akt VIII U 607/15

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtol

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2015 r. w Gliwicach

sprawy E. M. i W. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o zapłatę zaległych składek

na skutek odwołania E. M. i W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 3 marca 2015 r. **nr** (...)

1. oddala odwołanie;
2. odstępuje od obciążania odwołujących kosztami zastępstwa procesowego.

(-) SSO Teresa Kalinka

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 4.08.2015 r. w sprawie VIII U 607/15

w zakresie znaczników czasowych 00:04:35 - 00:16:24.

	x (...) VIII U 607 15 54 (...) (...) (...) (...) X.mp4
--	---

***** początek tekstu

Przewodniczący 00:00:00.440]

Zaskarżoną decyzją z dnia 3 marca 2015 roku skierowaną do E. M. i W. M. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że E. M.

jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, fundusz pracy i fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych. Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami

za zwłokę liczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 29.128,70 złotych w tym:

1. Z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od stycznia 2011 roku do listopada 2012 roku 14.807,01 złotych plus odsetki za zwłokę i koszty upomnienia;

2. Z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od marca 2011 roku do listopada 2012 roku w kwocie 5.500, 5.351,17 złotych plus odsetki za zwłokę i koszty upomnienia;

3. Z tytułu składek na fundusz pracy i fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych za okres od marca 2011 roku do października 2012 roku 1.258,52 złotych plus odsetki

za zwłokę i koszty upomnienia. Z uzasadniania decyzji wynika, że stanowi ona podstawę do zabezpieczenia należności z tytułu składek ustawowym prawem zastawu na wszystkich będących własnością dłużnika oraz stanowiących współwłasność łączną dłużnika

i jego małżonka rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych. Odpowiedzialność dłużnika obejmuje jego majątek odrębny oraz majątek wspólny

z małżonkiem to jest W. M.. Decyzja stanowi jednocześnie podstawę

wpisu hipoteki przymusowej na wszystkich nieruchomościach dłużnika. Podstawą ustanowienia hipoteki przymusowej jest doręczona decyzja o określeniu wysokości należności z tytułu składek o odpowiedzialności osoby trzeciej lub odpowiedzialności następcy prawnego.

W odwołaniu E. M. i W. M. wnieśli o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy organowi rentowemu do ponownego rozpoznania. Odwołujący podnieśli,

że płatnik składek zlikwidowana, zlikwidowała prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą w dniu 30 listopada 2012 z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej

i organ rentowy wydał już w sprawie decyzję dotyczącą zadłużenia odwołujących się

i skierował sprawę do egzekucji prowadzonej przez Naczelnika Urzędu Skarbowego

w Z.. Z treści tytułu wykonawczego obejmującego wnioszek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec skarżących wynika, że postępowanie w tym objęte

są należności z tytułu składek, które obejmuje obecnie zaskarżona decyzja w związku,

z tym odwołanie jest uzasadnione. Odwołujący podnieśli również, że spłacają zaległości wobec organu Urzędu Skarbowego.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, zasądzenie od odwołującej na rzecz organu rentowego zwrotów kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz dopuszczenie dowodu z akt organu rentowego

na okoliczność treści i podstawy

ns 00:03:28.664]

zaskarżonej decyzji. Organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji i podniósł, że określa ona rozliczenie należności dokonane w dniu 3 marca 2015 roku

na podstawie zaewidencjonowanych w systemie informatycznym ZUS danych.

Stan zaległości został ule, ustalony na podstawie deklaracji sporządzonej przez organ rentowy z urzędu. Decyzja obejmuje okres prowadzenia działalności gospodarczej przez odwołującą, to jest do końca listopada 2012 roku. Zwrócił uwagę na to, że ta decyzja nie jest decyzją konstytutywną, ale deklaratoryjną określającą stan faktyczny, to jest stan zaległości na koncie płatnika na dzień wydania decyzji, a zatem jest to decyzja odrębna, określająca inny stan faktyczny

od decyzji wydanej uprzednio obrazującej stan zobowiązań dłużnika na dzień wydania poprzedniej decyzji. Wskazanie w decyzjach tych samych okresów składkowych odnoszących się do zadłużenia odwołującej wynika z faktu,

że na dzień wydania poszczególnych decyzji należności te nie były uregulowane.

Decyzje nie są tożsame, ponieważ obrazują stan zobowiązań płatnika według stanu różnych należności składkowych nieuwjętych w uprzedniej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

E. M. prowadziła działalność gospodarczą do 30 listopada 2012 roku. W dniu 1 marca 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wydał decyzję ustalającą stan zaległości z tytułu składek za okresy od października 2009 roku do lipca 2010 roku, za wrzesień 2010 roku i styczeń 2011 roku, decyzja ta jest prawomocna.

W lipcu 2014 roku E. M. złożyła wniosek o rozłożenie na raty kwoty głównej zaległości i umorzenie odsetek. W styczniu 2015 roku do E. M. wysłano zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, fundusz pracy i fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych. Postępowanie zakończyło się wydaniem decyzji z dnia 3 marca 2015 roku, w którym określono wysokość zadłużenia wraz z należnymi odsetkami za zwłokę na kwotę 29.128,70 złotych. Ubezpieczona nie kwestionowała wysokości zadłużenia wskazanego w zaskarżonej decyzji, ale podniosła,

że zakres przedmiotowej decyzji pokrywa się częściowo z decyzją z roku 2011, w której ustalono wysokość zaległości. Organ rentowy wskazał, że decyzja z dnia 3 marca 2015 roku określa stan zaległości z tytułu składek na dzień wydania decyzji, została ona również skierowana do współmałżonka płatnika składek to jest W. M., bowiem tylko w takim wypadku może ona stanowić podstawę wpisu hipoteki przymusowej na wszystkich nieruchomościach dłużnika i do zabezpieczenia należności z tytułu składek ustawowym prawem zastawu na wszystkich będących własnością dłużnika oraz stanowiących współwłasność łączną dłużnika i jego małżonka rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych. Powyższe wynika z rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 października 2014 roku w sprawie określenia należności pieniężnych, których egzekucja może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia upomnienia Dziennik Ustaw z roku 2014, poz.1494. Stan faktyczny jest bezsporny między stronami i wynika z akt organu rentowego.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisu ustawy obliczać i potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Art. 32 powołanej ustawy stanowi, że do składek na fundusz pracy, fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych i fundusz emerytur pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie ich poboru, egzekucji wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczących składek na ubezpieczenie społeczne. Zgodnie z art. 84 ust. 1 i art. 87 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych na ubezpieczenie zdrowotne opłaca osoba podlegająca ubezpieczeniu zdrowotnemu z zastrzeżeniem art. 85 do 86 osoby i jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 84 do 86 są obowiązane bez uprzedniego wezwania opłacać i rozliczać składki na ubezpieczenie zdrowotne za każdy miesiąc kalendarzowy w trybie i na zasadach oraz terminie przewidzianym dla składek na ubezpieczenia społeczne, a jeżeli do tych osób nie stosuje się przepisów o ubezpieczeniu społecznym to w terminie do piętnastego dnia każdego następnego miesiąca. Bezsporne w sprawie jest, że E. M. prowadziła działalność gospodarczą w okresie objętym zaskarżoną decyzją. Nie budzi również sporu, że nie wypełniała obowiązku w ciążącym na niej, jako płatniku składek w związku, z tym organ rentowy był uprawniony do wszczęcia postępowania z urzędu w celu ustalenia należności z tytułu składek. Pierwsze takie postępowanie toczyło się w roku 2011, którego skutkiem było wydanie decyzji z dnia

1 marca 2011 roku. W roku 2015 wszczęto kolejne postępowanie w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek, czego konsekwencją jest wydanie zaskarżonej decyzji z dnia 3 marca 2015 roku. Faktem jest, że decyzja z dnia 3 marca 2015 roku obejmuje również okresy ujęte w decyzji z dnia 1 marca 2011 roku, jednak jak zaznaczył organ rentowy nie są to decyzje tożsame. Decyzję z dnia 3 marca 2015 należy traktować, jako decyzję zamienną do decyzji z dnia 1 marca 2011 roku. Ustalenie wysokości należności nastąpiło na podstawie szczegółowego zestawienia należności, z którego wynika, że do dnia wydania zaskarżonej decyzji nie została uregulowana ani wyegzekwowana żadna należność. Strony nie kwestionowały ustalonej wysokości zaległości.

W. M. i E. M. nie wykazali, że nie istnieją przesłanki wyłączających ich odpowiedzialność z majątku wspólnego w związku, z tym należało uznać, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa i odwołanie oddalono na podstawie art. 477(14) paragraf

1 Kodeksu postępowania cywilnego. Odstąpiono również od obciążania odwołujących kosztami zastępstwa procesowego na podstawie art. 102 Kodeksu postępowania cywilnego uznając, że istnieją w sprawie szczególnie uzasadnione okoliczności, bowiem ubezpieczeni mogli nie wiedzieć, że istnieje możliwość wydania decyzji zamiennej do decyzji wydanej wcześniej i ich zdaniem odwołanie było uzasadnione, ponieważ późniejsza decyzja obejmowała również okresy wskazane w decyzji z roku 2011.

Przepisywanie.(...)

Zatwierdzono transkrypcję dnia 17 sierpnia 2015 r.